

ע"פ 8730/01/17 - אטוריו עזרא כדיר נגד עיריית תל אביב

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לערעורים פליליים

עפ"א 8730-01-17 כדיר נ' עיריית תל אביב

לפני המערער: כבוד השופטת עמיתה מרים סוקולוב
נגד המשיבה: עיריית תל אביב
ע"י ב"כ עו"ד בנצקי

פסק דין

בפניי ערעור על החלטתו של בית המשפט לעניינים מקומיים בתל אביב (כב' השופט י. חסדיאל) לפיה נדחתה בקשתו של המערער להישפט בגין ששה דוחות תנועה ונקבע כי בגין ארבעה דוחות "כבר ניתנו החלטות מפורטות ומנומקות בעבר הדוחות את הבקשות לביטול גזרי הדין שניתנו בהעדר...".

ואילו לגבי שני הדוחות הנותרים המערער לא הוכיח כי "נבצר ממנו להתייצב לדין בשל נסיבות שאינן תלויות בו וכי הבקשה הוגשה מיד עם סילוק אותן נסיבות...".

להלן בתמצית נימוקי הערעור:

1. לא נקצבו ימי מאסר תמורת הקנס בסך 500 ₪ בדוח 45157575.
2. המערער לא חנה במקום בו קיבל דוח חניה מס' 2597283.
3. דוחות מספר 20735429 ו-98270903 ניתנו למרות שהחניה במקום מותרת לצורך פריקה וטעינה והפקח לא המתין עשר דקות כמתחייב בחוק.
4. הפקח רשם דו"ח רק למערער ולא לכלי רכב אחרים שחנו במקום שסומן באדום לבן.
5. מדובר על דו"ח מיום 20.8.10 ומספר ימים לאחר רישום הדוח נצבעה המדרכה.
- אם אכן המערער חנה שלא כדין מדוע נצבעה רק לאחר מכן המדרכה?
6. לא איפשרו למערער לראות את חומר הראיות שבתיקים הללו.

7. מבוקש לנהל דיון במעמד הצדדים בכל התיקים הללו או לחילופין לגזור ימי מאסר חלף הקנסות.

דיון והכרעה:

לאחר ששמעתי את טיעוני הצדדים ובחנתי את חומר הראיות בתיקים נשוא הדיון, הגעתי למסקנה כי דין הערעור דן להידחות.

כפי שציין בית משפט קמא בהחלטתו לגבי מרבית הדוחות נשוא הערעור ניתנו החלטות מפורטות לפני שנים, בבקשות שהגיש המערער לביטול גזרי הדין שניתנו בהעדר. על כן אין מקום להגיש עתה בקשה נוספת להישפט עליהם ואין ממש בערעור שהוגש בעניינם.

לגבי שני הדוחות הנוספים מס' 9780202 ו-45157575 המערער לא ציין בבקשתו מדוע נבצר ממנו להופיע למועדי הדיון וכי הבקשה להישפט הוגשה מיד לאחר שנודע לו על מתן גזרי הדין.

דהיינו, המערער לא הוכיח כי עמד בתנאי סעיף 230 לחסד"פ.

מכתבו של המערער למזכירות בית משפט קמא בעניין תיק מס' 9780202 נושא תאריך 27.8.2012 והמערער לא נתן כל הסבר מדוע לא פעל בעניין תיק זה והמתין כחמש שנים עד הגשת הערעור.

כאמור גם לגבי יתר התיקים מדובר בהליכים שבוצעו לפני מספר שנים ואין כל הסבר מדוע הוגשה הבקשה נשוא ההחלטה לבית משפט קמא רק בסוף שנת 2016.

לדברי המערער הוא לא קיבל את הזימונים לדיונים ועל כן לא הופיע למועדי הדיון. אין בטענה זו כדי להסביר את השיהוי הרב בהגשת הבקשה לביטול גזרי הדין המשתרע על פני כשבע שנים. מה גם ששמעתי מב"כ המשיבה כי המשיבה נקטה בהליכי גביה כנגד המערער במשך כל התקופה דנן, כך שהוא ידע על פסקי הדין שניתנו בהעדרו.

לעניין קביעת ימי מאסר חלף הקנס, בית משפט קמא לא קבע ימי מאסר חלף הקנס, המערער לא הגיש ערעור על כך במועד ולא ניתן במסגרת ערעור על החלטת בית משפט קמא נשוא הדיון לערער על גזרי דין שהפכו חלוטים לפני שנים רבות.

באשר לפסק הדין נשוא דוח 45157575 עליו הוגש ערעור בזמנו לבית משפט המחוזי והקנס הופחת מסכום של 1,200 ₪ לסכום של 500 ₪, גם במקרה זה לא קבע בית משפט ימי מאסר חלף הקנס ואין לבית משפט זה סמכות לשנות פסק דין שניתן באותה ערכאה.

מאחר ולא מצאתי כי שגה בית משפט קמא בקביעותיו אני דוחה את הערעור.

ניתן היום, כ"ד אדר תשע"ז, 22 מרץ 2017, בהעדר הצדדים.

